

εῖναι διωρισμένα διὰ ἡ δοκῆν, καὶ εὐφροσύνην τῇ ἀνθρωπίνῃ γένες, καὶ εἰς γλυκασμὸν τῶν κόπων τῆς πολυμόχθες Ζωῆς.

Α' π. Πρέπει ἀκόμη νὰ σᾶς διδάξω ἐνα πρᾶγμα, δηλ. ὅτι εἶναι μερικοὶ ὅπερ δισχυρίζονται, ὅτι τὰ Χρώματα εἶναι ψηλαφηταὶ ποιότητες, καὶ ἡμπορεῖ τινὰς νὰ τὰ διακρίνῃ διὰ τῆς ἀφῆς, καὶ εἰς βεβαίωσιν τέττα, ἀναφέρεται τὸ παράδειγμα ἐνὸς ἀνθρώπου ὅπερ εἶναι εἰς σάσιν νὰ τὸ κάμη, καὶ ὅπερ τὸ κάμνει καὶ πραγματιωδῶς, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ διακρίνῃ τὰ Χρώματα τοιέτῳ τρόπῳ, τελάχιστον φυσικῶς. καὶ ἐὰν κἀνένας ἥδελε κάμη αὐτὸ ποτὲ, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐκ θαύματος τὸ χάρισμα τῆς ἀφῆς. (α)

(α) Ο' κύρι Λεφχάμι βεβαιώνει εἰς τὸν φυσικὸν θεολογίαντε (σελ. 144) ὅτι ἡμπορεῖ τινὰς νὰ διακρίνῃ πολλὰ καλὰ τὰ Χρώματα διὰ τῆς ἀφῆς, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τέττα ἀναφέρει (κατὰ τὸν Γρημάλδη περὶ φωτὸς καὶ Χρωμ. πρ. 43. §. 59.) τὸν ισορίαν ἐνὸς ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν αὐλήν τῷ μεγάλῳ Δικός τῆς Τοσκάνας, ὁ ὅποιος, ὅταν τῷ ἐπαρέσησαν ἐνα εἴδος μεταξωτῷ διλευτικῷ ἐπίσης εἰς καθε μέρος, καὶ βαμμένη μὲ διαφορὰ Χρώματα, διέκρινεν ἀπ' ἀληθείας διὰ μόνης τῆς αἰσθησεως τῆς ἀφῆς τὰ Χρώματα καθενὸς μέρους αὐτῷ τῇ εἴδεις τῷ μεταξωτῷ. ἀλλ' ἐπεδή τὰ Χρώματα δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ ποιότητες, καὶ ὅχε ἐσίαι ὑλικαὶ, δὲν ἡμπορῶ νὰ πιστεύσω, ὅτι ἡμπόρεσσεν αὐτὸς ὁ πάραξενος ἀνθρωπός νὰ διακρίνῃ καθαρῶς τὰ Χρώματα ἢ τέτοια, διὰ μέση τῆς ἀφῆς.